

<p>Collect Let your merciful ears, O Lord, be open to the prayers of your humble servants; and that they may obtain their petitions make them to ask such things as shall please you; through Jesus Christ your Son our Lord, who is alive and reigns with you, in the unity of the Holy Spirit, one God, now and for ever.</p>	<p>دعای شروع مراسم مقدس خداوند، بگذار تا گوش های بخشنده ات برای دعای بندگان فروتنت باز باشد؛ که بتوانند خواسته هایشان را دریافت کنند بگذار که این چیزها را از تو بخواهند که تو را مسرور کند، بواسطه فرزندت و خداوندمان عیسی مسیح، کسی که زنده است و با تو حکومت می کند، در وحدت روح القدس، خدایی یکتا، تا ابدالابد.</p>
<p>1 Kings 19:9-18 At that place he came to a cave, and spent the night there. Then the word of the LORD came to him, saying, "What are you doing here, Elijah?" He answered, "I have been very zealous for the LORD, the God of hosts; for the Israelites have forsaken your covenant, thrown down your altars, and killed your prophets with the sword. I alone am left, and they are seeking my life, to take it away." He said, "Go out and stand on the mountain before the LORD, for the LORD is about to pass by." Now there was a great wind, so strong that it was splitting mountains and breaking rocks in pieces before the LORD, but the LORD was not in the wind; and after the wind an earthquake, but the LORD was not in the earthquake; and after the earthquake a fire, but the LORD was not in the fire; and after the fire a sound of sheer silence. When Elijah heard it, he wrapped his face in his mantle and went out and stood at the entrance of the cave. Then there came a voice to him that said, "What are you doing here, Elijah?" He answered, "I have been very zealous for the LORD, the God of hosts; for the Israelites have forsaken your covenant, thrown down your altars, and killed your prophets with the sword. I alone am left, and they are seeking my life, to take it away." Then the LORD said to him, "Go, return on your way to the wilderness of Damascus; when you arrive, you shall anoint Hazeal as king over Aram. Also you shall anoint Jehu son of Nimshi as king over Israel; and you shall anoint Elisha son of Shaphat of Abel-meholah as prophet in your place. Whoever escapes from the sword of Hazeal, Jehu shall kill; and whoever escapes from the sword of Jehu, Elisha shall kill. Yet I will leave seven thousand in Israel, all the knees that have not bowed to Baal, and every mouth that has not kissed him."</p>	<p>اول پادشاهان ۱۹: ۹-۱۸ در آنجا او در غاری شب را بسر برد. ولی خداوند به او فرمود: "ایلیا، اینجا چه می کنی؟" ایلیا جواب داد: "ای خداوند، خدای قادر متعال، من همیشه تو را خدمت کرده ام. اما قوم اسرائیل عهد خود را با تو شکسته اند، قربانگاه های تو را خراب کرده و تمام انبیای تو را کشته اند و تنها من باقی مانده ام. حال می خواهند مرا هم بکشند." خداوند به او فرمود: "از این غار بیرون بیا و روی کوه، در حضور من بایست." وقتی ایلیا در حضور خدا ایستاد، خدا از آنجا عبور کرد و باد شدیدی در کوه پیچید. وزش باد چنان شدید بود که صخره ها از کوه فرو ریخت. اما خداوند در آن باد نبود. پس از باد، زلزله ای همه جا را لرزاند، ولی خداوند در میان آن زلزله نیز نبود. بعد از زلزله، شعله های آتش افروخته شد، اما خداوند در آن هم نبود. بعد از آتش، صدایی ملایم به گوش رسید. ایلیا وقتی آن صدا را شنید، با ردای خود صورتش را پوشاند و به دهنه غار آمد و در آنجا ایستاد. آنگاه صدایی به او گفت: "ایلیا، اینجا چه می کنی؟" ایلیا جواب داد: "ای خداوند، خدای قادر متعال من همیشه تو را خدمت کرده ام. اما قوم اسرائیل عهد خود را با تو شکسته، قربانگاه های تو را خراب کرده و تمام انبیای تو را کشته اند و تنها من باقی مانده ام. حال می خواهند مرا هم بکشند." خداوند به او فرمود: "اکنون از راهی که در این بیابان است به دمشق برو. وقتی به آنجا رسیدی، حزائیل را به پادشاهی سوریه تدهین کن. بیهو پسر نمشی را هم به پادشاهی اسرائیل تدهین کن و نیز الیشع پسر شافاط از اهالی ابل محوله را تدهین نما تا بجای تو نبی باشد. بعد از این هر که از چنگ حزائیل رهایی یابد بیهو او را می کشد و هر کس از دست بیهو فرار کند، الیشع او را می کشد. در ضمن بدان که هنوز هفت هزار نفر در اسرائیل هستند که هرگز در برابر بت بعل زانو نزده اند و او را نبوسیده اند."</p>
<p>Psalms 85:8-13 Let me hear what God the LORD will speak, for he will speak peace to his people, to his faithful, to those who turn to him in their hearts. Surely his salvation is at hand for those who fear him, that his glory may dwell in our land. Steadfast love and faithfulness will meet; righteousness and peace will kiss each other. Faithfulness will spring up from the ground, and righteousness will look down from the sky. The LORD will give what is good, and our land will yield its increase. Righteousness will go before him, and will make a path for his steps.</p>	<p>مزامیر ۸۵: ۸-۱۳ هر آنچه که خداوند بفرماید من با جان و دل اطاعت خواهم کرد، زیرا او به ما که قوم خاص او هستیم، صلح و سلامتی خواهد بخشید، چنانچه به راه احمقانه و گناه آلود خود باز نگردیم. به یقین، خداوند کسانی را که او را احترام می کنند می رها کند؛ او شکوه و عظمت از دست رفته سرزمین ما را به ما باز خواهد گرداند. رحمت و راستی با هم ملاقات کرده اند؛ عدالت و صلح یکدیگر را بوسیده اند! راستی از زمین می روید و عدالت از آسمان به زمین نگاه می کند. خداوند به ما چیزهای نیکو خواهد بخشید و سرزمین ما، محصول فراوان خواهد داد. عدالت پیشاپیش او حرکت خواهد کرد و راه را برای او آماده خواهد ساخت.</p>

Romans 10:5-15

Moses writes concerning the righteousness that comes from the law, that "the person who does these things will live by them." But the righteousness that comes from faith says, "Do not say in your heart, 'Who will ascend into heaven?'" (that is, to bring Christ down) "or 'Who will descend into the abyss?'" (that is, to bring Christ up from the dead). But what does it say? "The word is near you, on your lips and in your heart" (that is, the word of faith that we proclaim); because if you confess with your lips that Jesus is Lord and believe in your heart that God raised him from the dead, you will be saved. For one believes with the heart and so is justified, and one confesses with the mouth and so is saved. The scripture says, "No one who believes in him will be put to shame." For there is no distinction between Jew and Greek; the same Lord is Lord of all and is generous to all who call on him. For, "Everyone who calls on the name of the Lord shall be saved." But how are they to call on one in whom they have not believed? And how are they to believe in one of whom they have never heard? And how are they to hear without someone to proclaim him? And how are they to proclaim him unless they are sent? As it is written, "How beautiful are the feet of those who bring good news!"

رومیان ۱۰: ۵-۱۵

درباره بی‌گناه بحساب آمدن و آمرزش از راه شریعت، موسی فرمود که شخص در صورتی ممکن است بخشیده شود و بی‌گناه بحساب آید که بتواند کاملاً خوب باشد و در سراسر زندگی‌اش در مقابل وسوسه‌ها مقاومت کند و حتی یکبار هم گناه نکند.
اما درباره نجاتی که بوسیله ایمان بدست می‌آید، گفته شده است: "نیازی نیست که به آسمان صعود کنید، و در آنجا مسیح را بیابید و او را فرود آورید تا به شما یاری دهد،" و همچنین "نیازی نیست که به میان مردگان بروید تا مسیح را زنده کنید." زیرا نجاتی که از راه ایمان به مسیح بدست می‌آید، به آسانی در دسترس هر یک از ما قرار دارد و به اندازه قلب و زبان خودمان، به ما نزدیک است؛ ما نیز درباره همین نجات موعظه می‌کنیم. در واقع، اگر انسان با زبان خود نزد دیگران اقرار کند که عیسی مسیح خداوند اوست و در قلب خود نیز ایمان داشته باشد که خدا او را پس از مرگ زنده کرد، نجات خواهد یافت. زیرا بوسیله ایمان قلبی است که شخص رضایت خدا را حاصل می‌کند؛ و بعد هنگامی که در برابر دیگران ایمان خود را به زبان می‌آورد، نجات خود را تأیید می‌نماید. کتاب آسمانی نیز می‌فرماید که هر که به مسیح ایمان داشته باشد، هرگز ناامید نخواهد شد. در این زمینه، یهود و غیریهود یکسانند، زیرا همه دارای یک خداوند هستند، خداوندی که گنجینه‌های عظیم خود را در اختیار همه آنانی می‌گذارد که طالب و تشنه او هستند. پس خداوند هر کس را که به او پناه ببرد، نجات خواهد داد. اما چگونه مردم به خداوند پناه آورند، درحالی‌که به او ایمان ندارند؛ و چگونه ایمان بیابورند، درحالی‌که راجع به او چیزی شنیده‌اند؟ و چگونه برونند و اعلام کنند، اگر کسی ایشان را نفرستد؟ کتاب آسمانی در این باره می‌فرماید: "چه خوش‌قدمند آنانی که مژده" آشتی با خدا" را اعلام می‌کنند، و درباره لطف و مهربانی خدا، خبرهای خوش می‌آورند!" به عبارت دیگر به کسانی که برای اعلام مژده انجیل می‌آیند، خوشامد می‌گوید!

Matthew 14:22-33

Immediately Jesus made the disciples get into the boat and go on ahead to the other side, while he dismissed the crowds. And after he had dismissed the crowds, he went up the mountain by himself to pray. When evening came, he was there alone, but by this time the boat, battered by the waves, was far from the land, for the wind was against them. And early in the morning he came walking toward them on the sea. But when the disciples saw him walking on the sea, they were terrified, saying, "It is a ghost!" And they cried out in fear. But immediately Jesus spoke to them and said, "Take heart, it is I; do not be afraid." Peter answered him, "Lord, if it is you, command me to come to you on the water." He said, "Come." So Peter got out of the boat, started walking on the water, and came toward Jesus. But when he noticed the strong wind, he became frightened, and beginning to sink, he cried out, "Lord, save me!" Jesus immediately reached out his hand and caught him, saying to him, "You of little faith, why did you doubt?" When they got into the boat, the wind ceased. And those in the boat worshipped him, saying, "Truly you are the Son of God."

انجیل متی ۱۴: ۲۲-۳۳

بلافاصله پس از آن، عیسی به شاگردانش فرمود که سوار قایق شده، به آنطرف دریاچه برونند. اما او خود همان جا ماند تا مردم را روانه خانه‌هایشان نماید. پس از آن، عیسی بر فراز تپه‌ای رفت تا به دعا بپردازد. شب فرا رسید و شاگردانش در دریاچه دچار زحمت شدند، زیرا باد مخالف تند بود و قایق پیش نمی‌رفت. اما نزدیک ساعت چهار صبح، عیسی در حالی که روی آب راه می‌رفت، به آنها نزدیک شد. ایشان از ترس فریاد برآوردند، چون گمان کردند که روحی می‌بینند. اما عیسی بی‌درنگ ایشان را صدا زده، گفت: "نترسید، من هستم!" پطرس جواب داد: "ای سرورم، اگر حقیقتاً شما بیاید، دستور فرمایید من هم روی آب راه بروم و پیش شما بیایم." عیسی فرمود: "بسیار خوب، بیا!" پطرس از قایق بیرون آمد و روی آب راه افتاده، بطرف عیسی رفت. اما وقتی به اطراف نگاه کرد و موجهای بلند را دید، به وحشت افتاد و شروع کرد به فرو رفتن در آب. پس فریاد زد: "سرورم، نجاتم ده!" عیسی فوری دست خود را دراز کرد و او را از آب بیرون کشید و فرمود: "ای کم‌ایمان، چرا شک کردی؟" وقتی سوار قایق شدند، باد قطع شد. سایرین که حیرت‌زده بودند، او را پرستش کرده، به پای او افتادند و گفتند: "واقعاً که شما فرزند خدا هستید."

God of our pilgrimage,
you have willed that the gate of mercy
should stand open for those who trust in you:
look upon us with your favour
that we who follow the path of your will
may never wander from the way of life;
through Jesus Christ our Lord.

خداوند ای راهنمای سفر ما،
اراده کردی که در رحمت
به سوی کسانی که به تو ایمان دارند باز بماند:
از روی مرحمت به ما نگاه کن
که مسیر اراده تو را دنبال کنیم
و هرگز از مسیر حیات منحرف نشویم
بواسطه خداوندمان عیسی مسیح.

First Reading: 1 Kings 19:9-18

A reading from the first book of Kings:

Elijah came to a cave, and spent the night there.

Then the word of the LORD came to him, saying, "What are you doing here, Elijah?"

He answered, "I have been very zealous for the LORD, the God of hosts; for the Israelites have forsaken your covenant, thrown down your altars, and killed your prophets with the sword.

There is only me left, and they are seeking me out, in order to kill me."

He said,

"Go out and stand on the mountain before the LORD, for the LORD is about to pass by."

Now there was a great wind, so strong that it was splitting mountains and breaking rocks in pieces before the LORD, but the LORD was not in the wind; and after the wind an earthquake, but the LORD was not in the earthquake; and after the earthquake a fire, but the LORD was not in the fire; and after the fire a sound of sheer silence.

When Elijah heard it, he wrapped his face in his mantle and went out and stood at the entrance of the cave.

Then there came a voice to him that said, "What are you doing here, Elijah?"

He answered,

"I have been very zealous for the LORD, the God of hosts; for the Israelites have forsaken your covenant, thrown down your altars, and killed your prophets with the sword. I am the only one left, and they are seeking my life, to take it away."

Then the LORD said to him,

"Go, return on your way to the wilderness of Damascus; when you arrive, you shall anoint Hazael as king over Aram.

Also you shall anoint Jehu son of Nimshi as king over Israel;

and you shall anoint Elisha son of Shaphat of Abel-meholah as prophet in your place.

Whoever escapes from the sword of Hazael, Jehu shall kill;

and whoever escapes from the sword of Jehu, Elisha shall kill.

Yet I will leave seven thousand in Israel, all the knees that have not bowed to Baal, and every mouth that has not kissed him."

For the word of the Lord.....

A reading from Paul's letter to the church in Rome:

Moses writes concerning the righteousness that comes from the law, that "the person who does these things will live by them." But the righteousness that comes from faith says, "Do not say in your heart, 'Who will ascend into heaven?'" (that is, to bring Christ down) "or 'Who will descend into the abyss?'" (that is, to bring Christ up from the dead). But what does it say? "The word is near you, on your lips and in your heart" (that is, the word of faith that we proclaim); because if you confess with your lips that Jesus is Lord and believe in your heart that God raised him from the dead, you will be saved. For one believes with the heart and so is justified, and one confesses with the mouth and so is saved. The scripture says, "No one who believes in him will be put to shame." For there is no distinction between Jew and Greek; the same Lord is Lord of all and is generous to all who call on him. For, "Everyone who calls on the name of the Lord shall be saved." But how are they to call on one in whom they have not believed? And how are they to believe in one of whom they have never heard? And how are they to hear without someone to proclaim him? And how are they to proclaim him unless they are sent? As it is written, "How beautiful are the feet of those who bring good news!"

درباره بی‌گناه بحساب آمدن و آمرزش از راه شریعت، موسی فرمود که شخص در صورتی ممکن است بخشیده شود و بی‌گناه بحساب آید که بتواند کاملاً خوب باشد و در سراسر زندگی‌اش در مقابل وسوسه‌ها مقاومت کند و حتی یکبار هم گناه نکند.

اما درباره نجاتی که بوسیله ایمان بدست می‌آید، گفته شده است: "نیازی نیست که به آسمان صعود کنید، و در آنجا مسیح را بیابید و او را فرود آورید تا به شما یاری دهد،" و همچنین "نیازی نیست که به زیر نجاتی که از راه ایمان به مسیح بدست می‌آید، به میان مردگان بروید تا مسیح را زنده کنید." آسانی در دسترس هر یک از ما قرار دارد و به اندازه قلب و زبان خودمان، به ما نزدیک است؛ ما نیز در واقع، اگر انسان با زبان خود نزد دیگران اقرار کند که عیسی درباره همین نجات موعظه می‌کنیم. مسیح خداوند اوست و در قلب خود نیز ایمان داشته باشد که خدا او را پس از مرگ زنده کرد، نجات زیرا بوسیله ایمان قلبی است که شخص رضایت خدا را حاصل می‌کند؛ و بعد هنگامی خواهد یافت. کتاب آسمانی نیز که در برابر دیگران ایمان خود را به زبان می‌آورد، نجات خود را تأیید می‌نماید. در این زمینه، یهود و می‌فرماید که هر که به مسیح ایمان داشته باشد، هرگز ناامید نخواهد شد. غیریهود یکسانند، زیرا همه دارای یک خداوند هستند، خداوندی که گنجینه‌های عظیم خود را در اختیار پس خداوند هرکس را که به او پناه ببرد، نجات همه آنانی می‌گذارد که طالب و تشنه او هستند. اما چگونه مردم به خداوند پناه آورند، درحالی‌که به او ایمان ندارند؛ و چگونه ایمان بیآورند، خواهد داد. در حالی‌که راجع به او چیزی نشنیده‌اند؟ و چگونه بشنوند، اگر کسی مژده انجیل را به ایشان اعلام نکند؟ و چگونه بروند و اعلام کنند، اگر کسی ایشان را نفرستد؟ کتاب آسمانی در این باره می‌فرماید: "چه خوش‌قدمند آنانی که مژده "آستی با خدا" را اعلام می‌کنند، و درباره لطف و مهربانی خدا، خبرهای خوش می‌آورند!" به عبارت دیگر به کسانی که برای اعلام مژده انجیل می‌آیند، خوشامد می‌گوید!